

ARESTA 86
MARÇ-ABRIL 2007

2
TERRITORI ALPÍ:
EL TOUR DEL MONT BLANC
M. Lluïsa Huguet Recasens

5
TREKKINGS AFRICANS 1
EL MARROC, TREKKING BEREBER
Chus Muro Figueres

10
RECUILL D'ESCALADES SEAM 2006
Guillem Ullastre

12
ITINERARIS EXCURSIONISTES
NÚM. 86
EL MATAGALLS
Manel Cortès

14
LA MARXA EN DEFENSA DE MONT-REBEI
Xavier Massot

15
VIDA DEL CENTRE
APUNTS I COMUNICACIONS
Equip Aresta

16
VIDA DEL CENTRE
BIBLIOTECA DEL CEL

EQUIP DE REDACCIÓ: Mercè Ciutat, Josep Lluís Gàzquez, Mercè Gàzquez, Dolors Llordés, Carmina Pardo, Carles Sàez, Núria Solé. DISSENY GRÀFIC: Josep Herràndiz. EDITA: Centre Excursionista de Lleida. REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: C/ Comerç, 25. 25007 Lleida. Tel.: 973242329. Fax: 973234497. E-mail: cel@cel.cat INTERNET: <http://www.cel.cat> IMPRIMEIX: Arts Gràfiques Bobalà, SL. DIPÒSIT LEGAL: L-39-1958. Tirada: 1.200 exemplars. Publicació no lucrativa. El CEL no es responsabilitza de les opinions dels autors. Es permet la reproducció però amb l'esment de l'autor i l'origen. Subscripció de 6 números: 13 euros. Preu del número: 2,40 euros. Impres en paper de cel·lulosa blanquejada sense clor. FOTO DE PORTADA: Agulla Negra de Peuterey. Foto: Dolors Pericon. COL·LABOREN:

LA PAERIA

Ajuntament de Lleida

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS
Fundació Pública de la Diputació de Lleida

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Territori alpí: el tour del Mont Blanc

En parlar de *trekking* sembla que sempre ho hàgim de relacionar amb serralades i països llunyans: el *trek* dels Annapurnes, el del Baltoro, el de l'Everest... Increïbles. Però el cert és que el fet de trespasar per camins de muntanya i superar colls, sense assolir els cims que els coronen, és un gran plaer que permet mesurar les grans dimensions del paisatge i recórrer pausadament (tot i que avui en dia n'hi ha que hi van corrent) espais de gran bellesa; i no és menys cert que és molt factible realitzar aquesta activitat ben a prop, en el nostre Pirineu i, sense cap dubte, en els Alps.

De tot això en saben molt els francesos que són grans *randoneurs*. Però també en el nostre CEL, tenim senderistes (totes i tots els coneixeu) amb currículum que s'han especialitzat en recórrer els Grans Senders de la península Ibèrica i en són magnífics experts.

Avui us parlaré d'un recorregut clàssic pels Alps que aquest passat més d'agost vam realitzar la Gemma

Esteve, la Dolors Pericón, l'Elisenda Blanch i jo mateixa. Sempre disposades a carregar la motxilla a l'esquena, ens vam marcar un programa d'estiu que ens permetés gaudir d'uns bons dies en territori alpí.

Tot bon muntanyenc té com a referents alpinístics els Alps. I així, el Mont Blanc, les Grans Jorasses, l'Agulla de Puterey, l'Agulla Verte... són alguns dels cims més emblemàtics que poden albirar-se realitzant el *tour del Mont Blanc* (TMB). Una gran amalgama de senders revolten el gran massís del Mont Blanc, en un recorregut de més de 150 quilòmetres i quasi 8.000 metres de desnivell acumulat si es realitza en tota seva extensió. En definitiva, un petit repte en un espai majestuós.

Qui tingui ganes de gaudir-ne s'ha de plantejar iniciar el *tour* a la vila de Les Houches, prop de Chamonix, on el telefèric de Belleveau et transporta a la cota 1.000; així estalviem quasi tres hores de caminar per una pista ascendent.

1a etapa

Les Houches (980 m/telefèric 1007 m)-**Refugi Miage** (1.559 m).

Horari: 30 m de telefèric i 4'30 h (sense telefèric afegir 2'45 h).

Desnivell: +694 m -755 m. Pas més alt: Coll de Tricot (2.120 m).

2a etapa

Refugi Miage (1.559 m)-**Refugi La Balme** (1.706 m).

Horari: 5'30 h. Desnivell: +703 m-556 m.

3a etapa

Refugi La Balme (1.706 m)-**Refugi Mottets** (1.870 m).

Horari: 7'15 h. Desnivell: +1.113 m-949 m.

Pasos més alts: Coll de Bonhome (2.329 m) i Croix de Bonhome (2.433 m).

4a etapa

Ref. Mottets (1.870 m)-**Maison Vieille** (1.956 m/ Itàlia).

Horari: 8 h. Desnivell: +1.132 m-765 m.

Pas més alt: l'esplèndid Col de Seigne (2.516 m) amb vistes al Mont Blanc i pas a Itàlia. Destacar en aquesta jornada les espectaculars vistes del massís (arista de Peuterey, Dent du Gigant, Grans Jorasses)

5a etapa

Maison Vieille (1.956 m)-**Refugi Bertone** (1.989 m).

Horari: 4 h. Desnivell: -750 m+750 m.

La quantitat de refugis que hi ha al llarg de la ruta del TMB permet planificar les etapes a la carta; això sí, és aconsellable fer reserves en els refugis triats per assegurar-se lloc cada nit. Les èpoques més aptes per fer el TMB són el juliol i l'agost i, com molt bé pensareu, és un període de gran moviment senderista per aquelles valls, així com dies amb gran risc de mal temps; però això no ha de ser problema. D'altra banda, si es tria el juliol, caldrà informar-se de la persistència de neu en els colls més alts, per no veure truncada alguna jornada.

Nosaltres planificàrem 9 jornades durant la primera setmana d'agost, de les quals 4 ens féu mal temps, fet que no ens impedí cobrir la ruta; això sí, ens limità les grans panoràmiques. No es pot tenir tot en aquesta vida.

La nostra planificació pot servir d'exemple per a qui tingui ganes d'aventurar-se a realitzar el TMB. Hi ha una gran gamma de possibilitats de fer el *Tour*, tot depèn del temps disponible, les condicions físiques... Aquí teniu una proposta.

Vessant italià Peuterey

Vall Le Blanche

Gelera de Trient

Col de la Seigne (2.516 m)

Baixada a Courmayeur (1.226 m) i ascens al refugi Bertone, on diuen que es veuen les millors vistes i sortides del sol (diuen).

6a etapa

Ref. Bertone (1.989 m)-Refugi Elena (2.062 m).

Horari: 5 h. Desnivell: +1.100 m-1.300 m.

Etapa que vam haver de variar per la pluja. Vam seguir la ruta per les cotes més baixes.

El refugi Elena, al peu de la gelera Pré de Bar, és un dels millors del TMB.

7a etapa

Ref. Elena (2.062 m)-Relais d'Arpette (1.642 m/Suïssa).

Horari: 7 a 8 h. Desnivell: +475 m-915 m.

Pas més alt: Col Ferret (2.537 m). Hi ha una llarga, llarga, caminada fins a Champex (1.466 m) i pujada final al refugi Relais d'Arpette, el millor de tots (1.642 m).

De tota manera surt a compte agafar un bus des de Ferret a Issert o Champex.

8a etapa

Relais d'Arpette (1.642 m)-Trient (1.400 m).

Horari: 6 a 7 h. Desnivell: +900 m-900 m.

Pas més alt: Col de la Fenêtre d'Arpette (2.665 m/ 2'30 h) i baixada vertiginosa fins a Trient (1.400 m).

És una espectacular etapa, amb vistes a la gelera de Trient.

Hi ha variants més fàcils (ruta Bovine) i més difícils (col de Balme per Les Grands).

9a etapa

Trient (1.400 m)-Col de Balme (2.191 m)-Le Tour (1.500 m).

Horari: 4 a 5 h. Desnivell: +870 m -200 m

Pas més alt: Col de Balme (2.191 m i vistes impressionants al Mt. Blanc) i descens (estació d'esquí) fins a Le Tour (refugi de CAF).

En definitiva, no caldria repetir la gran bellesa de la volta al Mont Blanc que recorre les terres més altes de França, Itàlia i Suïssa. Una bona forma de fer vacances i conèixer el massís del Mont Blanc des de tots els seus vessants, això sí, sempre que la meteorologia ho permeti.

Text: M. Lluïsa Huguet Recasens

Fotos: Gemma Esteve

Trekkings africans 1, el Marroc, *trekking* bereber

A unes escasses dues hores d'avió i a unes poques més de cotxe, l'Alt Atlas de Marràqueix ens ofereix una àmplia varietat de *trekkings*, descensos de barrancs, rutes en BTT i vies d'escalada.

Durant cinc dies recorrerem una part molt poc coneguda de l'Atlas. Des de la vall Feliç dels Aït Bougemez ens internarem per *kasbahs* semiderruïdes, majestuosos canyons i inhòspits plans d'altura, sempre envoltats per nòmades i els seus ramats.

0. No és la primera vegada que venim a aquest país. Marroc és a prop, no és gens car, els paisatges són increïbles i la gent és encantadora. En Mohamed ens ha recollit a Marràqueix i entre soroll de motos, *muetzins* cridant a l'oració i la música a tot drap del casset ens enfilem cap a l'Atlas.

Hi ha hagut petits canvis al poble. Ara s'hi arriba per carretera asfaltada i també hi ha electricitat i, com no podia ser d'altra manera: l'omnipresent televisió amb el seu corresponent DVD. És la modernitat (i el progrés per a aquest poble orgullós i sincer de les muntanyes). Com qualsevol societat moderna han instal·lat un lloc de control de mercaderies i recaptació d'impostos: un cordill de punta a punta de carretera servirà a tal efecte. Pel que fa a la resta, el poble roman igual: carrers empolsinats, mules i *muletiers* traginant amunt i avall, nous pertot arreu i la concorreguda Gite d'Etape on en Mohamed i tota la seva parentela discuteixen, s'expliquen aventures i de tant en tant fan artesanía (i penso que som els únics que en comprem). Avui s'imposa un bon sopar i una bona dosi de xocolata. Demà sortirem de bon matí en direcció a Tabant.

1. Llarga etapa que ens durà per la vall dels Aït Bougemez. El camí comença pla, envoltat de poblets, camps de cereals, patates i frondosos noguers (que en Romà no deixarà d'inspeccionar). Tenim sort i és diumenge. Mercat a Tabant. Sort que hi som de passada, ja que el pàrquing és ple. Desenes de mules i rucs de totes les

mides i colors esperen que els seus amos acabin les compres per tornar al seu lloc de procedència. Algunes recorreran dos dies fins arribar a casa. El més xocant són les parades de centenars de sabates de tota mena i en total anarquia on la gent se submergeix buscant no sé què.

Comença enmig d'una forta calorada la pujada del Tizin- Aït-Imi (2.905 m). Un cop a dalt, el paisatge és sorprenent. Una vall fonda que recupera alçada amb els contraforts de l'Irril Mgoun (el segon cim del Marroc).

Pel camí ens avançaran rècules de mules carregades de tota mena d'estris i en alguns casos muntades per les dones dels Aït Tata, tribu nòmada bereber que pastura aquestes contrades a l'estiu. Serà molt xocant veure les seves robes negres en contrast amb els mocadors vermells, i els collarets i les polseres de grans dimensions. Cares serioses, amb ulls emmarcats per línies fosques de maquillatge.

Acampem a Tighremt-n-Ahmed, al costat del rierol que donarà lloc a l'Assif M'Goun. Ja el farem un altre any, aquest itinerari. Inshallah! El graner fortificat encara aguanta, però el vell i arrugat guarda del refugi va morir l'any passat.

2. Jornada agradable. El camí és gairebé pla. Anem seguint el curs de l'Assif M'Goun des d'una considerable alçada i distància. Sempre travessant diversos *douars* (poblets que agrupen cases familiars) i vorejant immensos noguers que ens proporcionen ombres refrescants a les hores intermèdies del dia. En un cert moment tenim el riu tan a prop que el bany resulta irresistible. El M'Goun encara és un petit rierol de muntanya, no tan fred com els nostres dels Pirineus, però en la seva força s'endevina la voluntat de travessar el Massif del M'Goun per arribar a la fèrtil vall del Dades. Passarem pel poblat d'Igherm Izdam per arribar al poble de Tichki enmig d'una important calorada.

Per acampar optem per seguir camí per un *oued* sec que surt a l'esquerra del poble. En aquest recorregut en Saïd, el nostre guia, ens assegura que és una zona molt poc concorreguda, i que els nòmades que trobarem són força agressius. Et poden apedregar i robar les espadenyes. Déu meu! Com ho faré per continuar descalç si ja em coven els peus? Caldrà agrupar-se.

Trobem el millor lloc per plantar les tendes. Unes muntanyetes arrodonides pel temps ens donen la perspectiva ideal per acampar. Llàstima que l'aigua és una mica lluny. A la nit la quietud i el silenci imposen un estat de benestar difícil d'explicar. El cel és completament estelat. La gent es dispersa per la muntanya per contemplar aquest espectacle grandios (i per fer les seves necessitats). A dalt de tot de la muntanya s'endevinen llunyans focs emprats pels nòmades per escalfar-se i foragitar les feres.

3. De bon matí ens llevem amb l'agradable companyia de nens i nenes dels Aït Atta. Tots van descalços, però amb unes cares i uns ulls difícils d'oblidar. Les galetes els faran els éssers més feliços de la muntanya. I per què no, a nosaltres també.

Avui tenim l'etapa més dura de totes. Comencem a pujar paulatinament. El pendent no dura gaire, però és constant. Fa calor. El paisatge és despullat de vegetació. Solament ens acompanyen petis matolls baixos, molt cremats pels pastors, i els pocs que romanen intactes, els ocupen uns excrements que mai no hem pogut identificar però que deuen correspondre a un animal de molt dures natges, ja que la planta punxa molt.

Enfilem el primer coll, el Tizi-n-Igourane (3.211 m). A estones el camí discorre pel vessant de la muntanya, sobre enfilades de troncs i pedres. Pertot arreu hi ha ramats de cabres i bous. Les dones (qui si no) van amb l'omnipresent xerricana groga a buscar aigua al fons de la vall. La calor augmenta. Cal atacar-la a poc a poc,

però sense parar. En Jordi, l'Alba i jo farem equip i a poc a poc i gairebé sense adonar-nos-en arribarem a dalt, on un grup de míseres tendes de pèl de camell allotgen unes no menys míseres famílies. Aquesta pobra gent està allunyada de tot.

Voregem una mica la muntanya i ja tenim davant el Tizin-Taghboula (3.022 m). A partir d'ara el camí recorrerà un pla pedregós immens. Veurem els primers camells (a 3.000 m) i ens toparem amb pedres planes gravades pels pastors a semblança dels antics petroglifs. Un pobre vell se'ns atansa a la recerca d'ajuda. Té una mà desfeta per una caiguda i la cara tallada. Quan plegui de guardar el ramat baixarà al nostre campament perquè el curem. No ens ho creiem.

El camí comença a planejar, el terra és ple de petits fòssils. I comença la pluja. Fa moltes hores que estem de marxa i les cames comencen a fer figa. Hi ha una petita rebel·lió quan al fons, fons, fons de la vall s'intueix la nostra tenda blanca. La baixada serà espectacular. Acampem al costat de les tendes fosques dels nòmades. Hi ha camells pasturant pels voltants. I molts gossos. Quan anem a sopar, sorpresa, el pastor arriba. Efectuem les cures corresponents, ja que s'està enfosquint i l'home es quedarà a dormir. Però, no. Com si res, agafa i marxa. Increïble.

4. Avui serà una altra dura jornada, però memorable. Travessarem el pla de Tagoujimt-Tçouyant per arribar a les fonts de l'Aqqa-n-Tazaght. Ens creuarem en mig d'immensos plans d'un verd golfista amb fosques tendes de nòmades d'Aït Ouahlil que preparen la seva marxa vers les pastures d'hivern del Djebel Saghro. És una imatge bíblica veure les rècules de mules i camells carregats, seguides pels pastors i els seus gossos. Creiem estar vivint imatges d'un altre segle. Realment som uns privilegiats.

Comença un descens vertiginós. Al principi és un congost sec, de blocs immensos i flanquejat d'altres parets. De cop el camí acaba en un mirador. La grandiositat del paisatge fa que parem una bona estona. Comença la part més dura per als *muletiers* i les mules. Aquesta és la raó per la qual ens va costar tant de trobar-ne. El camí es precipita avall, en innumerables marrades, cap al buit, a voltes exposades, a voltes embolcallades per frondoses boixeres. Cal aguantar les mules per la cua. Al final, la recompensa: un fons de vall on potser sobreviuen les darreres panteres de l'Atlas. A cada costat parets de grans dimensions. Al fons, coves, boscos i rocs. A poc a poc, i de forma més relaxada, ens obrirem pas fins a un petit *douar* a la confluència entre el circ de Taghia i les gorges de Tazaght. Difícil trobar lloc per acampar, però la proximitat del riuat ens ho fa a tots més confortable.

5. Avui enfilem el rierol avall. A estones per dins, a estones pel terra sorrenc de les vores. Comença a ploure, però les massisses torres de les *kasbahs* de Zawyat Ahançal ja es comencen a dibuixar en la llunyania.

Aquest poblet, situat a 1.595 m, és un dels més atractius de l'Atlas. A l'entrada hi ha el cementiri, amb la prominent tomba d'una Marabú. Al fons les cases d'estil europeu on habitaven els francesos durant la colonització. Aprofitarem per comprar saboroses pomes i admirar la ruïnosa ambulància 4x4 de la mitja lluna aparcada al mig de la plaça. Com també un vehicle català, ja que és una zona d'escalada força famosa a les nostres contrades.

Enfilem enmig d'una forta calor la pujada del Tizi-n-Ilissi (2.664 m). Serà la darrera que farem en aquest *trekking*. La presència d'una pista lateral ens comença a afectar l'esperit aventurer. A dalt de la muntanya sentim uns trets. És un casament, se sent música i es veu molta gent. Dones amb llampants vestits grocs, vermells o blaus. I de tant en tant la fumarada d'un tret d'escopeta. Arribem a dalt del coll. Fem cua per aprovisionar-nos d'aigua. És qüestió de no saltar-nos la cua, ja que hi ha força gent.

A partir d'ara el camí segueix la pista de terra que du a Issim Souk. El paisatge és desolador. A banda i banda romanen drets els esquelets d'antics *greneviars* d'imponents soques. La desforestació és implacable. Molts d'ells sobreviuen amb unes poques fulles en els seus extrems més dèbils. Cada vegada veiem més gent. Ens adelanta a tot drap una ruca amb dos passatgers i música incorporada. Per fi veiem una de les imatges que tinc més ben gravades: Issim Souk o el mercat dels nòmades.

Envoltat de muntanyes, i aïllat per un immens *oued* de grava, s'aixeca un desgavellat poblet a l'estil del *Far West*. Una plaça central, de terra i recoberta de brutícia. Barraques de fusta per tots costats. Candaus en totes les portes. Camions, furgonetes i gènere de tota mena. Gent de totes les contrades. En trànsit o en cerca de provisions. Diversos tes a l'únic cafè del poble ens permeten contemplar la vida quotidiana. Una sobtada calamarsada tenyeix de gris el panorama. La plaça és buida. El cafè s'omple. Estem com els nòmades, durant tants de segles, ancorats en el temps i sota les ordres canviants de la meteorologia. Quin plaer.

És la nostra darrera nit a les muntanyes. Demà agafarem la furgoneta i, per paratges no gens menyspreables, arribarem a Agutí. Passarem pel Tizi-n-Tirghist. Ja som de nou a la vall Felic. Aquesta nit *mechoui* i ball. I a esperar un altre any, per poder retornar amb els nostres vells amics.

Gràcies a tots els amics que sempre ens acompanyen i que ens fan les persones més felices del món.

DADES PRÀCTIQUES

Situació i accés

El *trekking* s'inicia a la població d'Agoutí, dins de la vall dels Ait Bougemez. Per arribar-hi, la millor opció és llogar una furgoneta a Marràqueix, via Azilal. Hi ha 220 km. Darrerament han acabat d'asfaltar tot el camí. A Azilal podeu parar a dinar, a comprar menjar i tota mena d'estrís (gas, etc.). També hi ha bancs i farmàcies.

Una opció més llarga i farragosa és anar amb autobús a Azilal, d'allà a Ait Mohamed en taxi col·lectiu i d'allà a Agoutí en un altre taxi.

Si escolliu la primera opció heu de quedar entesos amb l'empresa, pel que fa al preu del cotxe, si inclou el sou del xofer o qui paga la gasolina. Hi pot haver sorpreses. Això sí, són seriosos i mai no falten a una cita.

Època aconsellable

Tot l'any. Ideal a la primavera i la tardor. A l'hivern trobareu neu i molt de fred al Plateau Tagoujimt Taouyant.

Material necessari

Material i equipament habituals de *trekking*. A la primavera i tardor, hi sol ploure i a l'hivern fa molt de fred. De dia fa molta calor, per la qual cosa seran imprescindibles gorra, ulleres de sol i cremes solars. A l'estiu les nits poden ser molt fredes al Plateau de Tagoujimt Taouyant. Porteu calçat de recanvi, hi ha força estones dins dels rius. No oblideu el banyador. A Tabant hi ha botiguetes i el diumenge fan un gran mercat.

Dificultat

Tècnicament la dificultat és mitjana. Les etapes solen ser de 5-7 hores. Hi ha collades com el Tizi-n-ait-Imi, Tizi-n-Igourane i Tizi-n-Tabhboula que requereixen cert esforç sostingut.

Allotjament

A Agoutí us podeu allotjar *chez l'habitant* a canvi de petites recompenses. Recentment s'ha construït a la

vora un petit alberg regentat per un marroquí i la seva dona suïssa. Durant tot el recorregut es pot acampar lliurement. Una precaució: no acampeu mai en els llits secs dels rius (*oueds*) ni a les vores. Us podria costar la vida en cas d'una pluja llunyana a les muntanyes. En cas d'acampar a prop de nòmades o poblets no us atanseu als gossos. Són veritablement ferotges en la defensa del seu ramat. Si heu d'acampar en terrenys d'un poble demaneu permís al *caïd* (alcalde). Us ho agrairan.

Altres dades

Trobareu molt bons guies federats a la *Gite d'Etape* d'Agoutí situada a la carretera mateix. Estan molt ben formats tant en l'aspecte muntanyenc com pel que fa a cultura bereber, sanitat, socors, etc. Un bon contacte és en Mohamed Al Mansouri <momountrek@yahoo.com.> Ell us ho pot arreglar tot. Malfieu-vos de tots els falsos guies que us buscaran a Marràqueix i Azilal. Exigiu sempre la titulació oficial. Els preus són oficials i innegociables, de la mateixa manera que els sous dels *muletiers* i animals de bast (que també trobareu a Agoutí).

Moneda: La moneda oficial és el dirham (11,10: 1 euro / 2006). Us acceptaran perfectament euros i a Marràqueix targetes de crèdit. Vigileu amb les del tipus *electron*, ja que no tots els bancs i els establiments les accepten. Porteu sempre el mínim a sobre. A la muntanya i als pobles mai no hi ha problemes.

Vacunes: Com en qualsevol esport de cert risc caldria tenir al dia la vacuna antitetànica. També és aconsellable l'antihepatitis. Abans de marxar passeu per la Delegació Territorial de Sanitat i Seguretat Social. Av. Alcalde Rovira Roure, 2 (973 701634). Eviteu beure aigua sense tractar, fins i tot a la muntanya (pot estar contaminada per l'home o el bestiar), menjar fruita sense pelar i verdures sense rentar. Els guies solen dur desinfectants per netejar verdures. A les ciutats no mengeu gelats.

Bibliografia i cartografia

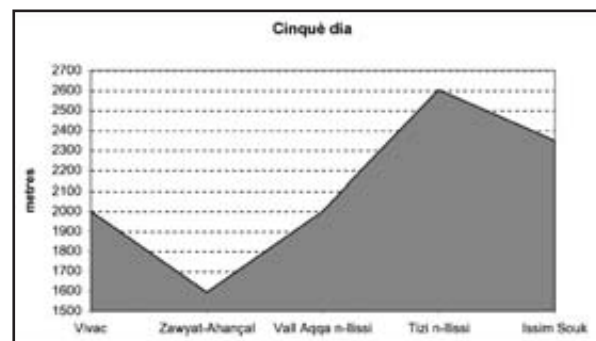
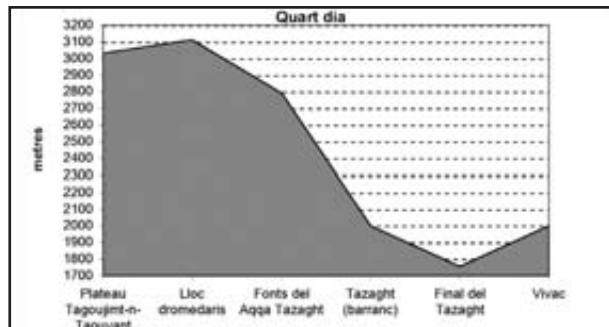
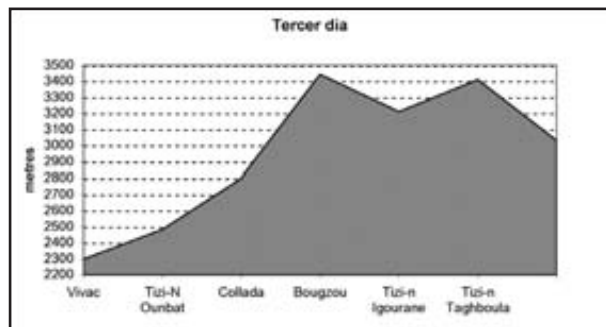
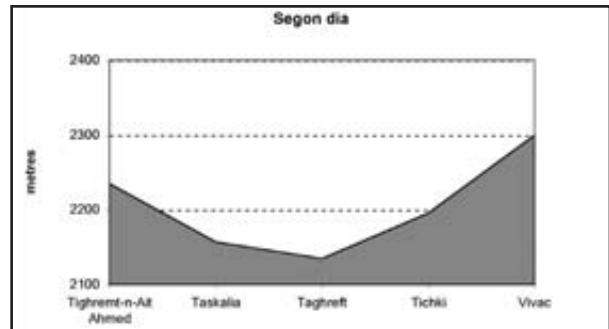
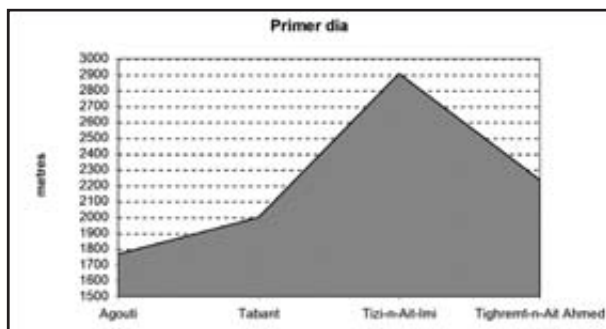
MIMÓ, R. *Marruecos, guía de trekking y excursiones*. Sua Edizioak: Bilbao, 1998.

SMITH, K. *Trekking in the Atlas Mountains*. Cicerone Guides, 2004.

GALLEY, H. *Montagnes du Maroc*. Editions OLizane: Geneve, 2004.

Zawyat Ahançal. Esc. 1:100.000. *Direction de la Conservation Fonciere et des Travaux Topographiques*. El trobareu fàcilment a l'Hotel Alí, al costat mateix de la plaça Jemaa el Fna, Marràqueix.

Chus Muro Figueres. jesusmuro@andorra.ad

1a ETAPA: Agoutí-Tabant- Tighremt-n-Ahmed.

Horari: 6 h

2a ETAPA: Tighremt-n-Ahmed- Tichki.

Horari: 5 h

3a ETAPA: Tichki- Plateau Tagoujimt-Taouyant.

Horari: 6 h

4a ETAPA: Taagoujimt-Taouyant- Gorges de Tazaght.

Horari: 6 h

5a ETAPA: Gorges de Tazaght- Zawyat Ancla- Issim Souk.

Horari: 6 h

6a ETAPA: Issim Souk- Agoutí.

Horari: 6 h

Recull d'escalades SEAM 2006

La més destacada:

HIMÀLAIA

Per commemorar el Centenari del Centre Excursionista de Lleida (1906-2006), aquests darrers mesos s'han celebrat tot un reguitzell d'activitats força variades. Una d'aquestes, prevista de fa temps, consistia que una expedició íntegrament lleidatana intentés arribar al cim d'un pic de més de vuit mil metres. Després de diverses reunions i d'una prèvia selecció, es consolidà un grup de nou persones, totes membres del CEL, que van formar l'equip "Lleida al G2" amb l'objectiu d'afrontar l'ascensió al Gasherbrum II (8.035m) de la serralada del Karakorum.

El 13 de juny, el cap d'expedició Juanjo Garra, el metge Agustí Ardiaca (SEAM), Anton Tarragona (SEAM), Jordi Gàzquez (SEAM), Josep Anton Muñoz, Jordi Jové (SEAM), Jordi Marmolejo (SEAM), Manel Domingo (SEAM) i el responsable del camp base Feliu Izard (SEAM) van volar fins al Pakistan. Allà començaren una llarga i entretinguda marxa d'aproximació que els dugué al desitjat camp base situat a la regió del Baltoro. Després d'un primer intent d'ascensió, el 22 de juliol Juanjo Garra i Manel Domingo assoliren el cim per la ruta normal. Darrere d'ells, el 23 de juliol, Jordi Marmolejo i Jordi Gàzquez també ho aconseguiren.

Repeticions:

PREPIRINEU

23 d'abril, Fontllonga (Lleida), ascensió al Coscoll (706m) per la via MANOWAR (300 m, 6b) a càrrec de Xavier Garcia (SEAM) i Guillem Ullastre (SEAM).

10 de maig, Mont-rebei (Lleida), ascensió a la Paret de Catalunya pel DIEDRE GRIS (400 m, 6a) a càrrec de Josep Maria Cano (SEAM) i Xavier Garcia (SEAM).

16 de maig, Mont-rebei (Lleida), ascensió a la Paret de Catalunya per la via DEL CORB (450 m, 6b) a càrrec de Ferran i Guillem Ullastre (SEAM).

27 de maig, Mont-rebei (Lleida), ascensió a la Paret de Catalunya per la via MARQUISES (450 m, 6b-A1) a càrrec de Ferran Ullastre (SEAM) i Rafel Bernat.

14 d'agost, Peña Montañesa (Osca), ascensió al Pilar del Sobrarbe per la via FREDI-PICAZO (300 m, 6a-A2) a càrrec de Ferran Ullastre (SEAM) i Rafel Bernat.

PIRINEU

14 de febrer, Gavarnie (França), ascensió a la cascada ADRENALINE (300 m, IV/5+) a càrrec de Jaume Clua (SEAM) i Joanfra Farreras.

14 de febrer, Gavarnie (França), ascensió a la cascada BANYAYOUS (300 m, IV/5) a càrrec de Jordi Martínez (SEAM) i Marc Rocaspana.

8 d'abril, Benasc (Osca), ascensió al pic de Margalida (3.241 m) pel corredor NORD (250 m, III/MD) a càrrec de Jordi Martínez (SEAM) i Jesús Almarza.

21 de maig, Ordesa (Osca), ascensió al Gallinero per la via RABADÁ-NAVARRO (400 m, MD+), a càrrec de Xavier Garcia (SEAM) i Josep Maria Cano (SEAM).

4 de juliol, Ordesa (Osca), ascensió al Tozal del Mallo per la combinació de les vies LAS BRUJAS i FRANCO-ESPANYOLA (350 m, MD+) a càrrec de Jaume Clua (SEAM) i Guillem Malet.

Via Adrenaline a Gavarnie

Foto: Jaume Clua

23 de desembre, Gavarnie (França), ascensió a la cara oest del Taillón (3.144 m) pel corredor CENTRAL (350 m, IV/MD) a càrrec de Jordi Marmolejo (SEAM) i Anton Tarragona (SEAM).

ALPS

16 de gener, Écrins (França), ascensió a la cascada ÉRECTION (200 m, II/5+) (Malaval) a càrrec de Javier Ayuso i Jaume Clua (SEAM).

15 de març, Mont Blanc (França), ascensió a la cara est del Mont Blanc de Tacul (4.248 m) per la *goulotte* ALBINONI-GABARROU (550 m, III/4) a càrrec de Jaume Clua (SEAM) i Marc Rocaspana.

Juliol, Mont Blanc (França), ascensió al Gran Capucin (3.838 m) per la via BONATTI-CHIGO (400 m, MD) a càrrec de Jaume Clua (SEAM) i Aleix Roig.

Agost, Valais (Suïssa), ascensió al Weissmies (4.023 m) per l'aresta NORD (500 m, D) a càrrec de Josep Maria Cano (SEAM) i Joan.

NORUEGA

Març, ascensió a les cascades NYE VEMORKFOSS (140 m, III/5) i SABOTORFOSSEN (125 m, III/5+) (Rjukan) a càrrec de Jaume Clua (SEAM) i Xavier Grané.

YOSEMITE

Setembre, ascensió a la cara nord-oest del Half Dome (2.600 m) per la via REGULAR (600 m, 5.9-A1) a càrrec de Jaume Clua (SEAM) i Tamas Kavaks.

Octubre, ascensió a la cara sud-est d'El Capitán (2.307 m) per la via ZODIAC (600 m, 5.9-A2) a càrrec de Jaume Clua (SEAM) i Sergio Hernández.

Vies noves:

Via DE LA CLIVELLA (280 m, 6b) a la Roca de Galliner (1.635 m), l'Alzina d'Alinyà (Lleida). 1a ascensió el 30 d'abril a càrrec de Guillem i Ferran Ullastre (SEAM).

Via EL JARDIN KELEDEN (120 m, 6a-A0 (6b)), a la Pala Alta (951 m), Mont-roig (Lleida). 1a ascensió el maig per Josep Maria Cano (SEAM) i Marc Segarra amb la col·laboració anterior de Toni Rosau.

Via EL NAS DE PEDRA (400 m, 6a-A1) al 2n pic (2.720 m) de la serra de les Agudes, València d'Àneu (Lleida). 1a ascensió el 3 i 4 de setembre a càrrec de Guillem i Ferran Ullastre (SEAM).

Via BUNNY (130 m, 6b) a Pena Blanca, Baldellou (Osca). 1a ascensió el setembre per Jordi Marmolejo (SEAM) i Daniel Pouajet amb la col·laboració anterior d'Anton Tarragona (SEAM) i Ferran Ullastre (SEAM).

Via DEL GRAN ESCANYALL (150 m, 6a-A1e (6c)) al Puig de Millà (1.025 m), Millà (Lleida). 1a ascensió el 22 d'octubre per Guillem i Ferran Ullastre (SEAM).

Via XAVIER TEIXIDÓ (260 m, 6a (sortida esquerra) o 6b-A0 (sortida directa) al Pedalet (occidental), Montsec de Rúbies (Lleida). 1a ascensió l'1 de novembre per Jordi Marmolejo (SEAM) i Ferran Ullastre (SEAM).

Via SÉPTIMO VICIO (140 m, 6a-A2+) a la Pala Alta (951 m), Mont-roig (Lleida). 1ª ascensió del 7 al 10 de desembre per Jordi Marmolejo (SEAM), Sidarta Gallego i Ademir. Iniciada anteriorment (1r llarg) per Pere Villarroya (SEAM).

Reequipament:

Via CARNAVAL ROCK (160 m, 6b-A0 (6c+)) a la Paret de l'Ós, Sant Llorenç de Montgai (Lleida). Labor finalitzada el mes d'octubre i duta a terme per José Antonio López, Josep Terraza (SEAM) i Jordi Marmolejo (SEAM).

Guillem Ullastre

Núm. 86. El Matagalls

El massís del Montseny és el més elevat de la serralada Prelitoral catalana. Proper als grans nuclis de població de Barcelona i la seva rodalia, fou des dels inicis de l'excursionisme escenari predilecte dels nostres predecessors. Muntanya vella i bella alhora, la riquesa de la seva flora (més de 1.700 espècies de plantes superiors) no té parió al nostre país. El massís es pot subdividir en tres nuclis principals: el format per les Agudes i el turó de l'Home (màxima altitud); el Matagalls, d'alçada quasi igual, i la Calma, un dilatat altiplà.

Accés: des de Lleida per l'autovia A-2 fins abans de Barcelona; l'autopista A-7 fins abans de Sant Celoni, i la carretera BV-5301 per Santa Maria de Palautordera, fins al coll Formic. També s'hi pot anar per l'eix Transversal fins abans de Vic, desviar-se a Tona i des d'aquí, per la mateixa carretera BV-5301 que passa per Seva i el Brull, arribar a coll Formic. La segona opció és un xic més curta i força més tranquil·la.

0,00 h. Coll Formic (1.245 m), pas estratègic creuat per la carretera BV-5301, que separa el massís de la Calma, al SW, del Matagalls, al NE. Ampli aparcament a uns 200 m. Bar-restaurant. Al mateix coll, a la vora de la carretera, unes escales de pedra duen a un camí que passa a frec d'una creu en memòria d'una víctima de la primera carlinada. Segueix la pujada, i es creua la pista de Sant Segimon, que descriu una gran marrada a la dreta cap a Sant Andreu de la Castanya, la pagesia més elevada del Montseny, que té a prop una alzina monumental. El nostre camí, costerut i a voltes pedregós, puja decidit entre mates de bàlec i després travessa la roureda del Marquès, formada per arbres més aviat petits, que donen a l'indret el nom de carena dels Roures. Passada la roureda, el vessant ja només és poblat de matolls.

0,10 h. Es travessa de nou la pista que hem creuat abans. El camí segueix pujant, ara pel vessant solell del turó d'en Bessa, al cim del qual hi ha un repetidor, i gira cap a llevant. Al davall i a mà dreta veiem Sant Andreu de la Castanya. El pendent minva, i s'arriba a un coll herbat des d'on la visió s'obre cap al N. Es flanqueja pel solell el turó següent, i s'arriba a un segon coll.

0,30 h. Pla de la Barraca (1.367 m). Enmig de l'ampli coll herbat, es veu una gran depressió circular: és la resta d'un pou de neu, un dels molts de la muntanya (n'hi ha 77 de coneguts), ja que al Montseny la indústria del gel natural havia estat molt important, en altres temps, quan les nevades eren més abundoses que ara. El camí, sempre

molt visible, s'enfila per l'esquenall del turó Gros de Sant Andreu. A la dreta, apartat del camí, hi ha un *esquei*, nom que es dona a un roqueter enasprat que no arriba a tenir la verticalitat d'un cingle. És un dels pocs indrets del recorregut on es pot trobar ombra, i només al matí. La pujada pel llom del turó és feixuga, s'ha de caminar per sobre de roques de llicorella esmicolada.

0,55 h. Turó Gros de Sant Andreu (1.542 m), des d'on es descobreix per primer cop el cim del Matagalls, coronat per una gran creu. El camí segueix prop de la carena del turó de l'Estanyol, amb algunes clapes de fageda al davall, fins al proper collet dels Llops. Al torrent de mà esquerra, més avall, hi ha la font dels Bisbes; i enlairada al mateix torrent, gairebé al nostre nivell, la font Freda, a la qual arriba un curt tram de camí des del collet dels Llops.

1,05 h. Font Freda, una de les més altes de la muntanya, l'aigua de la qual fa honor al seu nom. Ben arrangada, sorprèn la netedat del lloc, malgrat que hi passa molta gent. Aquest detall sempre ens ha cridat l'atenció en les nostres excursions per la Catalunya Vella. Tornant al collet dels Llops, es retroba el camí principal, que segueix pujant per l'ample esquenall en direcció NE, fins al cim que es veu proper, al qual també arriba el camí que puja des de Sant Marçal per coll Pregon, a llevant, tant freqüentat com el que nosaltres seguim.

1,30 h. Cim del Matagalls (1.697 m), ampli i de formes suaus. Al punt més alt, una base de pedra suporta una gran creu de ferro. Taula d'orientació. Aquest cim gaudeix de la millor panoràmica del Montseny: Al N les Guillerries, el Collsacabra i el Puigsacalm; el teló de fons és format pels Pirineus, amb el Canigó; a llevant l'atrevit perfil de les Agudes amb el turó de l'Home, a la seva dreta el Montnegre i el mar, amb la torre de Collserola lluent al sol. A ponent, els cingles de Bertí, Sant Llorenç del Munt i Montserrat, i més a la dreta, si el dia és prou clar, es poden veure en la llunyania els nostres Montsec i Boumort, a més dels Pirineus centrals.

Baixarem del Matagalls pel camí carener de coll Saprunera. Per no confondre'l amb altres, cal adreçar-se francament cap a ponent. La carena s'individualitza aviat, separada del turó Gros del Pujol pel torrent de la font de Matagalls. A la nostra esquerra, a l'altre costat del sot de la Fagetona, capçalera del sot d'Estrelles, veiem l'esquenall que hem seguit de pujada.

1,50 h. Collet de la Font (1.557 m). El camí segueix avançant cap a ponent, planejant o en suau baixada. En

arribar al pla dels Ginebres (1.483 m), gira al NW perquè també ho fa la carena. Al vessant de la dreta hi ha, no visibles des de dalt, un parell de pous de neu. El camí s'esborra de vegades, però no hi ha pèrdua possible, perquè va sempre per la carena o molt a prop.

2,20 h. Coll Saprnera (1.393 m). Cruïlla de camins. Un d'ells, a l'esquerra, baixa al sot d'Estrelles i a la pista de Sant Segimon; a la dreta, en surt un que gira enrere i baixa al torrent de la font de Matagalls. Cal seguir el del mig que, sense allunyar-se de la carena, flanqueja en direcció NW per l'esquerra del petit turó de Coll Saprnera fins l'altre costat.

2,27 h. Collet (1.340 m), enfront del turó de Sant Miquel. En aquest punt el camí es bifurca, segueix per un i altre costat del turó. És aconsellable seguir el més fressat, que baixa de flanc cap a mà dreta, estret i penjat.

2,30 h. Sant Miquel dels Barretons (1.305 m), petita capella del segle XVI, avui en estat ruïnós, estintolada en un vertiginós estrep de roca, autèntic niu d'àligues. Al dessota, a vol d'ocell, es té el conjunt d'edificis de Sant Segimon. El camí hi baixa per la dreta (E) i és aeri, pendent i malmès. Cal anar amb compte de baixada, especialment si està moll o nevat. Es passa a frec d'una font o aljub natural, i poc després hom aterra (valgui l'expressió) a l'església primitiva, del segle XIII, edificada dins d'una àmplia cavitat natural. Ja a peu pla, s'arriba al santuari.

2,40 h. Sant Segimon (1.230 m), gran conjunt d'edificis, avui en estat ruïnós però en procés de restauració, que sens dubte serà llarg i costós. Edificat en un replà de la muntanya entre els segles XVII i XVIII era, juntament amb Sant Marçal i Santa Fe, un dels tres santuaris més anomenats de la rodalia. Travessant un passadís, a l'altre costat trobarem la pista que cal seguir, en direcció a mà esquerra. Deixant enrere els edificis es camina de pla pel costat d'una ubèrrima fageda, fins que la pista, sortint de l'obaga, gira a migjorn, deixa el bosc enrere i comença a pujar. El vessant pel qual ara passem contrasta amb el

de l'altre costat del sot d'Estrelles, on la vegetació és esponerosa.

2,55 h. Font de Sant Miquel dels Sants, d'aigua bona i fresca, a frec de pista i a mà esquerra. Poc després es creua una torrentera ombrívola. En aquest punt arriba el camí que abans hem deixat a coll sa Prunera. La pista, després d'una curta estona per l'obaga, gira novament al S.

3,10 h. Surt un camí ben fressat a mà dreta que creua l'immediat torrent del sot d'Estrelles, s'enfila per l'altre vessant, enmig de la fageda, i a retroba la pista més amunt, la qual cosa ens estalvia una bona marrada. Unes marques de pintura de color taronja ajuden a seguir aquesta drecera. (Si seguíssim la pista, a l'indret on aquesta creua el torrent veuríem el faig Gros, arbre monumental.)

3,15 h. Es retroba la pista, que seguirem cap a mà dreta. Poc després, a l'indret del pla de Cent Sous (dit també de Cinc Sous), es deixa a la mateixa mà un camí que segueix la carena del turó dels Esqueis, i la pista descriu un marcat revolt cap a l'esquerra.

3,20 h. Pla d'en Bessa (1.345 m), a partir del qual la pista s'encara decididament a migjorn. Trencall a mà esquerra que puja al repetidor. S'inicia la llarga baixada.

3,32 h. Ens creuem amb el camí pel qual hem pujat abans, sobre la carena dels Roures. Abandonant la pista, seguirem de baixada aquest camí.

3,40 h. Coll Formic, on s'ha iniciat el recorregut.

Nota: Recorregut realitzat a finals de maig de 2005 amb en Víctor Luque. Fou la seva darrera excursió.

Manel Cortès

Bibliografia Montseny, vol. 1. Juan LÓPEZ CORTIJO. Ed. Montblanc Martin / C.E.C. Barcelona, 1989.

A. ARAGÓN, J. LALUEZA, J. PORTELL. *Caminades pel Montseny*. Guies Pòrtic. Barcelona, 1999.

Cartografia: Montseny, Parc Natural. Escala 1/25.000. Ed. Alpina - Geo/Estel. Barcelona, 2002.

El pla de la Barraca, entre el coll Formic i el Matagalls. La depressió circular que es veu al mig és la romanalla d'un antic pou de neu

Foto: Manel Cortès

La marxa en defensa de Mont-rebei va aplegar més de 500 persones

En la darrera *ARESTA* s'informava de dos projectes que poden comportar greus impactes sobre la integritat del congost de Mont-rebei: un pont als cingles de la Pertusa i una presa de 33 m d'alçada a la cua de l'embassament de Canelles, i es convidava els lectors a participar a una marxa per la seva defensa, el 4 de febrer de 2007. La major part de socis del CEL vam rebre la revista en data posterior al 4 de febrer, per la qual cosa potser molta gent no es va assabentar a temps d'aquest acte. Malgrat això, la caminada popular va ser un èxit amb més de 500 persones. De moment, aquesta caminada, així com altres actes realitzats per la Plataforma per la Defensa del Montsec, ha servit per mostrar als polítics i a l'opinió pública que molta gent està en contra que es malmeti el darrer gran congost verge del Prepirineu i, fins i tot, alguns partits del Govern de la Generalitat s'han manifestat en contra de la presa a Mont-rebei.

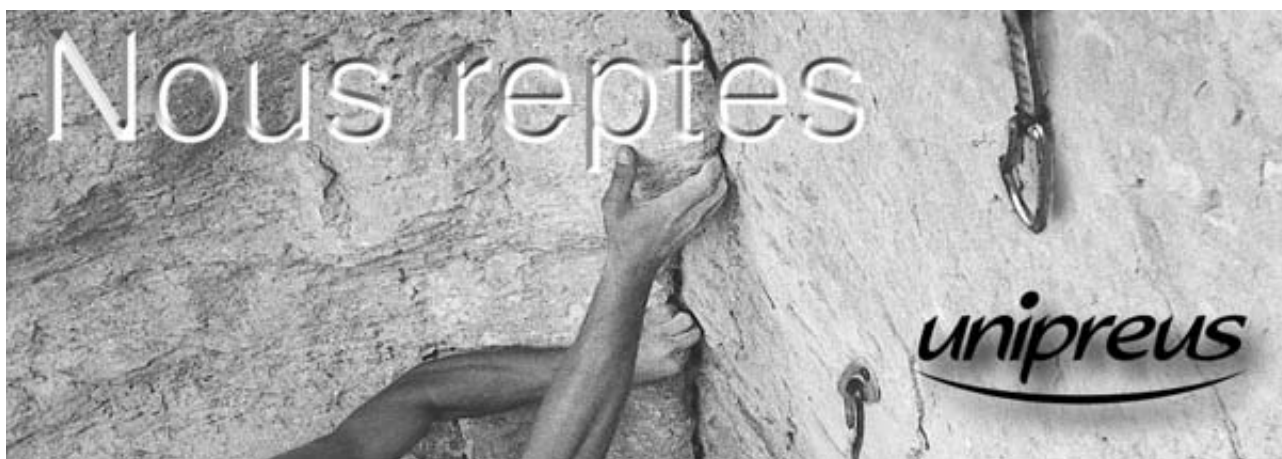
La lluita, però, no s'acaba aquí. Altres projectes, com uns grans complexos residencials i de golf a la vall de Cardós i al Port del Comte, amenacen el nostre patrimoni natural. És dubtós que aquests projectes serveixin per millorar la qualitat de vida de la gent del Pirineu i del Prepirineu ja que el seu desenvolupament està en mans de grans immobiliàries que tenen el control dels projectes i els beneficis econòmics que generen.

Queda clar, per tant, que nosaltres no ens oposem als projectes que puguin comportar una millora de les condicions econòmiques i socials de la gent del nostre país, ni ens oposem al progrés perquè sí. Ens oposem als projectes que malmeten el patrimoni natural, de tots, per omplir les butxaques, ja prou plenes, d'alguns.

Xavier Massot i Castelló

Vocal de Natura i Medi Ambient del Centre

Excursionista de Lleida

LLIBRERIA TURÍSTICA

- REVISTES DE VIATGES • LLIBRES I GUIES TURÍSTIQUES
- GUIES D'ALLOTJAMENTS I D'OCI • MAPES DE CARRETERES I DE MUNTANYA
 - CARTOGRAFIA DIGITAL I EN RELLEU • RUTES SENDERISME
 - RUTES EN BTT • RUTES EN AUTOMÒBIL I EN 4x4 • RUTES D'HIVERN I D'ESCALADA
 - VÍDEOS I DVD • AMPLIACIÓ DE FOTOGRAFIES

C/ Ramon Llull, 8, baixos • 25008 • Lleida • Tel.: 973 241 267 • Fax: 973 241 267

Apunts i comunicacions

EXPOSICIONS

Gener-febrer

Mostra de les obres de socis del Centre presentades al premi Òscar Ribes de l'any 2006. A causa de la gran quantitat d'obres presentades a la convocatòria, la sala d'exposicions es va quedar petita. Per tal d'agraciar als socis del Centre la seva participació, els mesos de gener i febrer d'enguany hem disposat d'una mostra de les obres que van presentar.

Març-abril

Graus, canals i pujadors de les nostres muntanyes. De Manuel Cortés. Cada any el Manel ens gratifica amb una acuradíssima i documentada exposició sobre algun tema dels que ell coneix profundament. Aquesta primavera serà sobre els passos aptes per a grimpadors.

Maig-juny

Fotografies creatives. De Carles Masfret. Fa alguns anys tinguérem una exposició de retrats de personatges d'arreu del món. Enguany serà de fotografies dintre de la fotografia.

Estiu

Encara no sabem les dates exactes, però l'amic Feliu ens està preparant una sorpresa amb dibuixos d'Hergè-Izard.

COL-LABORACIÓ AMB EL DIARI LA MAÑANA

Durant l'any del Centenari el diari *La Mañana* ha publicat, mensualment, un article per difondre les activitats i seccions del nostre Centre. Estem molt agraïts per la predisposició que ha mostrat vers l'entitat. Ara, en acabar la celebració, hem cregut adient retornar a una col·laboració anterior.

Hem pensat que seria interessant publicar itineraris excursionistes dins de la revista dominical. En principi els articles apareixerien el darrer cap de setmana de cada mes. Igualment, incorporariem la nostra agenda del mes següent actualitzada.

La descripció d'itineraris, en l'anterior etapa, havia caigut en la responsabilitat de pocs consocis. Pensem que seria més interessant que aquest recull de recorreguts estigués obert a tots i totes. En principi en Joan Ramon Segura seria el coordinador de la proposta, però seria preferible que ens anéssim animant a fer alguna ressenya de les sortides més engrescadores que duem a terme per publicar al diari. Caldria que fos una activitat encarada al gran públic: senzilla, sense complicacions tècniques, amb un croquis bàsic, fotografies...

Hauríem de reflectir la varietat de sortides que fem al Centre: alta muntanya, esquí, raquetes, bicicleta de muntanya, sortides familiars, espeleologia... Per qualsevol dubte que tingueu, no dubteu a preguntar. I, sobretot, ÀNIMS!!

BENVINGUTS ELS NOUS SOCIS:

M.ª José Casas Gallinad
Miquel Edmond Víctor Socias
Cristian Cimadevilla Magri
Josep Maria Fernández Mola
Jaume Bresco Aguadé
Jordi Amorós Arbellon
Sílvia Mas Sans
Maribel Farré Vall
Meritxell Bonet Jou
Fina Nadal Gené
Josep Maria Pelegrí Gou
Ariadna Pelegrí Montagut
Lluís Homdedeu Perez
Mercè Cortés Iglesias
Miquel Homdedeu Cortés
Susana Maria Moreira Monçao

Teresa Vilaseca Colell
Jordi Cots Pairada
Joan Homdedeu Cortés
Montserrat Antunez Pujol
Elisenda Manresa Germà
Mercè Montell Tarragó
Jordi Estruch Bosch
Alba Sanuy Vila
Elisabet Fuentes Ramos
Víctor Sans Monico
Laura Pérez Martín
Carme Busca Luna

Biblioteca del CEL

DONATIUS:

- ❑ *Paseos y excursiones por la Val Aragües-Jasa, Aísa, Borau: historia, costumbres y tradiciones de sus pueblos (2006)*. CALVO EITO, Constancio; CLAVO PÉREZ, Andrés. Saragossa Prames, 2006. ISBN: 84-8321-209-9 (donatiu de l'Editorial Prames).
- ❑ *Paseos y excursiones por la Val d'Ansó-Fago: historia, costumbres y tradiciones de sus pueblos (2006)*. CALVO EITO, Constancio; CLAVO PÉREZ, Andrés. Saragossa: Prames, 2006. ISBN: 84-8321-207-2 (donatiu de l'editorial Prames).
- ❑ *Paseos y excursiones por la Val d'Echo, Siersa, Urdués y Embún: historia, costumbres y tradiciones de sus pueblos (2006)*. CALVO EITO, Constancio; Clavo Pérez, Andrés. Saragossa: Prames, 2006. ISBN: 84-8321-192-0 (donatiu de l'editorial Prames).
- ❑ *Toulouse-Sète à vélo, le long du canal du Midi (2002)*. Toulouse: Vélo, 2002 (donatiu de Jordi Monerris i Lluís Taberné).
- ❑ *Historia del Alpinismo: montañas y hombres (2003)*. FAUS, Agustín. [Saragossa]: Barrabes, D. L. 2005. ISBN: 84-96744-27-9 (donatiu de l'editorial Barrabes)
- ❑ *La montaña y el hombre en los albores del siglo XXI (2003)*. MOSCOSO, David. [Saragossa]: Barrabes, D. L. 2003. ISBN: 84-95744-29-5 (donatiu de l'editorial Barrabes).
- ❑ *Noain-Azpeitia: Cañada Real de Provincias (2004)*. Saragossa: Prames, DL. 2004. ISBN: 84-8321-161-0 (donatiu d'Emili Loncà Aventin i Carmina Pardo Mestre).
- ❑ *Tarazona y el Moncayo (2006)*. [Saragossa]: Prames, 2006. Red Natural de Aragón, 7. ISBN: 84-8321-807-0 (donatiu de l'editorial Prames).
- ❑ *Un canal Segarra-Garrigues per al segle XXI (2006): ponències presentades a les jornades celebrades entre gener-abril del 2005*. Lleida: Pagès Editors, 2006. ISBN: 84-9779-434-6 (donatiu del Departament de Geografia de la UdL).
- ❑ *Pallars Sobirà-Nord: Parc Nacional d'Aigüestortes i estany de Sant Maurici. Parc Natural de l'Alt Pirineu*. Barcelona: Editorial Piolet, 2006. ISBN: 84-95945-32-0 (donatiu de Joan Ramon Segura).
- ❑ *Pallars Sobirà-Sud: Parc Nacional d'Aigüestortes i estany de Sant Maurici. Parc Natural de l'Alt*

Pirineu. Barcelona: Editorial Piolet, 2006. ISBN: 84-95945-33-9 (donatiu de Joan Ramon Segura).

- ❑ *Terra i Ànima: lectures sobre coses de Catalunya*. Salvatella, Miquel A. Barcelona: Salvatella, D. L. 1961 (donatiu de l'Hemeroteca de Ponent).
- ❑ *On anem d'excursió?: 20 propostes per a les 4 estacions de l'any (2006)*. SEGURA, Joan Ramon. Lleida: La Mañana, D. L. 2006 (donatiu de Joan Ramon Segura).

ADQUISICIONS:

MAPES:

- ❑ *Montsec de l'Estall. [Escala 1:25.000]* Barcelona: Editorial Piolet, 2006. ISBN: 84-95945-27-4.
- ❑ *Muntanyes de Vandellòs. Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant "Serres del Mestral" [Escala 1:20.000]* Barcelona: Editorial Piolet, 2006. ISBN: 84-95945-28-2.
- ❑ *Cardó: Rasquera [Escala 1:10.000]*. Barcelona: Editorial Piolet, 2006. ISBN: 84-95945-29-0.
- ❑ *Sierra de Boumort (oest/est): mapes excursionistes [Escala 1: 20.000]*. Barcelona: Editorial Piolet, 2006. ISBN: 84-95945-30-4.
- ❑ *La Porta del Cel [Escala 1:25.000]: mapa excursionista*. [Barcelona] Geo Estel Mapes, 2005. ISBN: 84-8090-220-5.
- ❑ *Mallorca Tramuntana Nord: mapa i guia excursionista [Escala 1: 25.000]*. Barcelona: Editorial Alpina, [s.a.]. ISBN: 84-8090-151-9.
- ❑ *Mallorca Tramuntana Central: mapa i guia excursionista [Escala 1: 25.000]*. Barcelona: Editorial Alpina [s.a.]. ISBN: 84-8090-151-9.
- ❑ *Mallorca Tramuntana Sud: mapa i guia excursionista [Escala 1: 25.000]*. Barcelona: Editorial Alpina [s.a.]. ISBN: 84-8090-236-1.

VÍDEOS:

- ❑ *Un camp de batalla de la guerra civil al front del segre: el Merengue i la Lleva del Biveró (1938)*. Lleida: Edicions de la Universitat de Lleida, 2006. Llocs de memòria amb història. ISBN: 84-8409-204-6.
- ❑ *Terra de frontera: Els Pirineus catalans entre dues guerres (1938-1945)*. Lleida: Edicions de la Universitat de Lleida, 2006. Llocs de memòria amb història. ISBN: 84-8409-902-X.